

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 14. junija.

„Rudeči prapor“ — uničil bode bogataše, ne da bi reveže obogatil. Upropastil bode delo, ki vsacemu kruha daje. Iz Evrope napravil bode deželo temote, zadavil svobodo, udušil umetelnosti, obglavil misel in zatajeval Boga. Z mrzlo krvjo izpeljal bode isto, kar so možje z l. 1793 v svojej vročici storili, in po orjaškej strahoti, katero so videli naši očetje, pokazala se nam bode groza, z vsem, kar je na njej malega in nizkega. — S temi plamenečimi besedami obrisal je 1848. l. s proroškim duhom prošinjeni pesnik to sliko bodočnosti, ki je pristna, s krvjo risana podoba današnjih daj. Vsak stavek nam z lapidarnimi črkami predstavlja grozodejstva in brezsmoterno besnost novodobnega zla, ki se imenuje anarhizem.

Po vsem našem kontinentu širi se epidemično ta najnovejša bolezen človeške družbe, ki bi se najboljše prispodabljala uničujočej trsnej uši. Še pred malo leti je bivši minister Giskra z ozirom na Avstrijo izrekel krilato besedo, da ima socialni demokratizem pri Bodenbachu svojo mejo, danes pa imamo na Nizje-Avstrijskem že izimna sodišča in v prvostolnici naše države, kakor v Budimpešti, v Gradcu in v Zagrebu vrše se pravde proti brezovirnim in s slepo strastjo delujočim anarhistom, ki z revolverjem in dinamitom hoté osrečiti sedanji rod.

Kakor trsne uši ne zadržavajo niti reke, niti prostrane šume, tako tudi anarhizem po vseh državah kaže svojo krvavo — ostudno glavo, ne meneč se za državno obliko. Z isto strahovito predzornostjo postopa v absolutnej Rusiji, kakor v Angliji, kjer je najširša politična svoboda, z isto silovitostjo v Franciji in v Nemčiji, kjer uživa tudi četrti stan svoje politične in kjer je upeljana splošna volilna pravica.

Če pazno čitamo obravnave v pravih proti anarhistom, vidimo, da to ni boj za svobodnostne smotre, da anarhizmu ni mari zboljšanja gmotnega in duševnega stanja delavcev in raznih stanov, da ne delujejo za kako uzvišeno idejo, za blagodejno prepričanje, marveč, da so si umor in rop zapisali na krvavi svoj prapor, da jim je namen uničiti in strmoglaviti obstoječe naredbe človeške družbe, ne da bi znali, kaj bi se na to izprazneno mesto postavilo. Kakor bi neka besna slepota bila omračila jim duha, tako hité naprej po potu zločinov, z vztrajnostjo in odločnostjo, ki bi bili boljše svrhe vredni.

„Vsled dinamita, ni nobenih manjin več!“ rekel je nedavno v nekem shodu v Parizu kolovodja anarhistov, a če bi bilo to tudi istina za Francijo in Anglijo, nikakor še ne velja za Avstrijo. Pri nas se ta kuga še ni toliko razprostranila in kakor smo videli v pravdi proti Stellmacher-u, ni še prodrla v kroge prostih delavcev, kajti slednji, katere je Stellmacher po svojej izpovedi hotel osrečiti, bili so tisti, ki o tej sreči ničesar neso hoteli znati, marveč so ga takoj zgrabili in izročili roki pravice. Razen tega pa, da ta novodobna kuga še ni prodrla mej maso delavcev, tolažilno je tudi to, da se je v pravdi Stellmacher-a, kakor deloma Graških anarhistov pokazalo, da imajo v svojih vrstah najhujšega, razjedajočega sovraga in ta je — ovađstvo, izdajstvo!

Od nekdanj že so vse tajne zarote imele mej seboj člane, ki so pri danej priliki izdali in prodali za dober denar zarotnikov tajnost, še bolj naraven je ta razjedajoči črv mej anarhisti. Druge politične zarote borile so se deloma za blage, vzvišene ideje, skupni smoter imel je vsaj jedno blago stran, pri anarhistih pa je krmilo prevzela slepa brezsmoterna strast, naravno, da bruhajo na površje zgolj izrodki samopridnosti in zanikernosti.

In to bode učinkovalo na naše delavce, kateri v obče za take vratolomne ideje še neso vsprejemljivi. A tudi državna oblast bode se morala resnobno pečati s tem zlom. Začetek je že storjen z zakoni za zboljšanje stanja delavskih krugov, z raznimi previdnostnimi naredbami, mej katerimi je predlog Rusije o podržavljenji dinamita vzbudil pozornost vseh vlad, a veliko še treba dela, da se preteča nevarnost omeji in zabrani, kajti že slavni O'Connell je nekdanj rekel: „Ni hujšega despotizma, nego ga uporabljajo delavci svojim sodelavcem nasproti, in niti Peter Veliki niti sultan Mahmud ne bi se bila vzdržala na svojih prestolih, ko bi bila dospela do tolike skrajnosti.“ —n.

Sola in narodnost.

Z Dolenjskega.

Prepirov radi delovanja nemškega „Šulvereina“ bi bilo veliko manj, ako bi imeli v naši državi postav, katere žalibog zelo pogrešamo, posebno Slovenci po Koroškem, Štajerskem, pa tudi Čehi, kateri so menda prvi sledečo misel sprožili: Otroku namreč ni dovoljeno svoje veroizpovedanje menja-

vati, a to mu je po nekako dovoljeno, ljudsko šolo si sam izbirati. V mnogih krajih po Slovenskem že in zlasti pa na Češkem sti dve šoli, jedna slovenska, druga nemška, postavljena morebiti še le v novejšem času. Zdaj se po navadno otrok sam, kajti nekateri stariši se za to malo brigajo, izbere tisto šolo, kjer se mu morebiti učitelj dobrija, če tudi njegovega jezika ne ume, in tako se zgodi, da slovanski otrok pohaja v — nemško šolo. Kaj takega se po obstoječih postavah težko zabrani, ker o tem molče naše šolske postave, ki niso niti početkom niti nimajo zdaj namena, braniti narodnost, dasiravno je narodnostno vprašanje v ozkej zvezi z napredkom narodov v omiki in znanosti. Ako bi šolske gospodske le hotele, ubranile bi že lahko to, sklicevaje se zlasti na šolski in učni red od 20. avg. 1870, kjer se določuje, koliko mora šola v materinskem jeziku otroke naučiti. Težko stališče bi pa imele šolske gospodske še le takrat pri tem vprašanji, ako stariši slovanskih otrok sami hočejo, da hodijo poslednji v nemške šole. Ne vem, ali bi se dalo še na podlagi omenjenega ukaza to jim zabraniti. Seveda poskušala v Avstriji ni menda še nikjer nobena šolska oblastnija, da ne bi slovanski otroci v nemške učilnice hodili. Radi tega bi bi pa bilo potreba postave, po katerih bi se to zaprečilo.

Take postave, ki bi sploh velevala, da otroci ne smejo hoditi v šolo, katere jezik ne umó, bi potrebovali zlasti Slovenci na Koroškem in Štajerskem, Čehi v vseh svojih deželah, posebno pa revni naši bratje na Ogerskem nasproti magjarskim šolam. — Da bi pojedini deželni zbori za svoje dežele take postave sklepali, bi že šlo; kranjski in česki deželni zbor bi jo gotovo sklenila; malo verjetno pa je, da bi štajerski, koroški, moravski ali šlezjski deželni zbori v to pritrdili, kajti taka pravična postava bi hasnila samo Slovanom; le ti silijo v svojo škodo v nemške šole, dočim o Nemcih tega še nikdar nismo slišali. Ako bi kranjski deželni zbor kaj takega letos ukrenil, potem naj kranjska hranilnica nikar ne snuje nemške šole — za slovenske otroke Ljubljanske; vsaj kar je nemške dece v Ljubljani, ti so skoro vsi po privatnih šolah, katerih je veliko v Ljubljani še in katere so vse nemške, v nemške protestantske šole in na obeh vadicah, o katerih bi se človek upal trditi, da je še zelo zelo nemška. Kaj hočete več? O, Nemci kranjski, ne

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Gospod urednik! Dolgo sem premišljal in ugal: bi li, ali ne bi, na zadnje pa sem premagal vse pomisleka in vskliknivi: „res ad triarios venit!“ vzel pero v nevaženo roko ter napisal to nedeljsko pismo, katero naj nadomestuje moja vizitnica. Apostrofi v pesnih, citati pa v listkih sicer v Slovencih že nekaj časa neso posebno priljubljeni in nekako po strani se gleda nesrečnej, ki je podvržen tej slabosti. A ker nesem vzel popolnosti v zakup, temveč radovoljno priznavam, da časih ta slabost tudi mene tare, ker je vrhu tega navedeni citat tako prikladen današnjemu stanju, nesem si mogel kaj, da bi ga ne uporabil.

Predlanskim in tudi še lani imeli ste lepo štavilo marljivih in duhovitih, ali vsaj šegavih listkarjev, ki so Vas redno zakladali s svojimi proizvodi, ki so bili kljubu sem ter tja nahajajočim se citatom

Vam v olajšanje, nam pa v zabavo, ali vsaj v zabavljanje. Letos pa je vse drugače. Razkropili so se listkarji na vse strani, kakor bi bila pala bomba dinamita mej nje in da nemate „Srebrjanega“ bila bi prava pustota v prostorih pod črto.

Res, „Srebrjani“ je lepo pisan, dovršeno razpeljan, dejanje polno življenja, vsako poglavje skoro umotvor za se, značaji krepko in vestno risani, vse prošinjeno z neko čudovito prvotnostjo, kakor da bi se nam odprl nov, do sedaj nepoznan svet, — res je tudi, da ga mnogi čitatelji v slast bero, — a človek se vender naveliča vedno jednega ter istega, še tako okusno pripravljenega jedila in verujte mi, naposled tudi Tolstega krasnemu romanu nasproti nevoljen mrmra: „toujours perdrix!“ Kdo bi dan na dan brez presledka jedel in obiral same jerebice, kakor da bi druge divjačine in družih tečnih jedil na svetu ne bilo? Nekoliko raznovrstnosti treba tedaj in kakor je francoski kralj Henrik IV. rekel, da bi moral vsak njegovih podanikov vsaj ob nedeljah imeti piščanca na mizi, tako bi bilo vsem čitateljem gotovo ustrezno, da priobčite vsaj vsako

nedeljo poseben listek, ki bi se nekoliko razlikoval od vsakdanjega berila.

In ker se, kakor vidim, nihče drugi ne poloti tega sicer kočljivega, a deloma vender tudi hvaležnega posla, mislim sem si jaz: Kaj ko bi ti, ki si tako dolgo spal na zapečku, stopil mej časnikarsko perutnino in časih spisal kako nedeljsko pismo? Posebne slave si menda ne bodeš stekel, a vender bode nekoliko več spremembe in če tvoji listki tudi ne bodo imeli družega učinka, kakor da so za vabo, da še koga družega, spretnejšega ohrabré, pridružiti se ti, zadovoljil se bodeš.

Sklep bil je storjen, a vsak začetek je težak. Že naslov delal mi je preglavico. V nas Slovencih je že naslov važna in ravno zaradi tega sitna stvar, kajti mi smo sicer, kakor radi poudarjamo, bistre glave, a ker ima vsak svojo glavo, je skoro nemogoče pravo pogoditi. V novejšej dobi so v časih francoski nadpisi, a s tem bi se zameril našim puristom, katerih ni malo na številu, akoravno je tacih še mnogo več, ki se bolj zanimajo za dobro pečeno pure, nego za blagoglasje in čistoto jezika.

bojte se za svoj jezik, Slovenci kranjski ga vam ne bodo vzeli — so prepohlevne ovčice! J.

Slavnost v Mozirji.

(Dalje.)

Maribor. — Savinjskemu Sokolu pod novo zastavo zbranemu: živio! Vsem udeleževalcem blagoslovljenja: Slava!

Mariborski bogoslovci.

Maribor. — Srčni pozdrav novej zastavi! Živeli hrabri Sokoli in udeležitelji!

Mariborska Čitalnica.

Maribor. — Zbranim slovenskim rodoljubom zakličejo trikratni živio!

Mariborski učiteljski pripravniki.

Maribor. — Pod krasno novo trobojnico zbranim Sokolom in udeležiteljem gromovit živio!

Jenko, Vrsničič, Jamšek, Zore.

Rudolfovo. — Živi, rasti, razcvitaj se, budi narodno zavest, užigaj ogenj narodne ljubezni!

Čitalnica Novomeška.

Pulj. — Iz daljnega Pulja srčen pozdrav! V duhu praznujemo slavnost z Vami.

Knific, Golob, Kosem.

Maribor. — Vihraj ponosno trobojna zastava, zvezda ti nova na Slave oboku, združena z drugimi pelji zmagonosno nas skozi valove k rešitnemu otoku. Živeli Sokoli!

Kitnar, Žitnik, Žolgar, Mariborski dijaki.

Velenje. — Milim bratom Slovanom in Sokolom Ljubljanskim presrečno slavo!

Ježovnik.

Zagreb. — Kakor blagodejni dež škropi danes našo zemljo, tako naj nebeski blagoslov poškropi novo zastavo! Krilati Sokol naj se visoko povzdigne, naj uspešno deluje za blagor slovenske domovine! To želimo Zagrebški Slovenci.

Spectabilis.

Vrhnika. — Raste in cvete naj vrli Savinjski Sokol in z njim vseslovenska zavest in solidarnost! Vrhnika Čitalnica.

Trst. — Bratski pozdrav stražnikov na Adriji stražnikom na Savinji!

Delavsko podporno društvo.

Središče. — Zastop Središkega trga kliče v duhu ogromni živio Sokolovi svečanosti! Živeli njegovi čestilci! Čulek, načelnik.

Središče. —

Savinjskega Sokola slava
Naj polni polje in gore,
Ker diči ga nova zastava,
Pogum naj hrabri mu srce!
Živeli narodnjaki!

Raisp, Petek.

Šmarje pri Jelšah. — Solidarno hočemo s Savinjskim Sokolom delovati z vsemi močmi za naroda svete pravice! Pomozi Bog!

Veteranci Šmarski.

Šmarje pri Jelšah. — Složno delajmo v probujenje našega milega, nesrečnega naroda vsak po svojih močeh in v svojem delokrogu. Živela Slovenija, živeli njeni boritelji Sokolci!

Šmarski rokodelci.

Slovenji Gradec. — Bog čuvaj zastavo Sokola Savine, ki bode nam v slavo in čast domovine!

Dr. J. Šuc, Bogoslav Novak,
Jos. Farsky, Janko Munda,
Josip Lah, Franjo Ksaverij
Krušič, Janko Hauke, Josip
Stanovnik, Pavel Krulej,
Janko Trobec, Aleksander
Kronaver, Davorin Runovec,
Alojzij Debelak.

Spital. — Srčen pozdrav mili materi Slavi in zvestim njenim sinovom.

Dr. Jurij Hrašovec.

Rogatec. — Vrlim Sokolcem, Savinjskim korenjakom čestitajo in želijo dober uspeh Križevski učitelji.

Rogatec. — Slovanskim bratom in vsem vrlim domoljubom pozdrav! Kozinc.

Rogatec. — Gromoviti živio!

Kit, Leskovar, Weziak, Madile.

Rogatec. — Naprej zastava Slave! Naprej Sokol za sveto reč! Supanc, Plavčak.

Prevali. — Pozdravljam Te, vrli Sokol iz žalostnega Gorotana! Krepko razvijaj Svoje peruti, širi pod krasno Svojo zastavo narodno zavednost vedno dalje in dalje. Živeli zbrani Slovenci in bratje mili! V duhu z Vami. Prevaljski.

Trst. — Naši odaslanici s barjakom krenuli. Žaleč osebno zaprieku, u duhu s vami kličem: Junaki, pobratime! Raslo Ti. umnožavalo se perje, kriepila ti se krila visokom letu na trepet diavolnickomu dušmanu. Excelsior! Vučković.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. junija.

Prošnjo Jilovskega okrajnega odbora, da bi se mu nek v nemščini uloženi rekurs in od deželnega odbora v tej zadevi izdana naredba uročila v češčini, je češki deželni odbor zavrgel, ker se stranke ne morejo siliti, ulagati uloge v kakem doletenem jeziku in se deželni odbor drži načela, da se vse stvari imejo rešiti v onem jeziku, v katerem se je uročila prva uloga.

Vladni listi proslavljajo kompromis mej fakcijskimi in zmernimi liberalnimi moravskimi veleposestniki za bodoče volitve v deželni zbor, kot vspeh Taaffejeve politike. Čehov pa nikakor ne more zadovoljiti ta dogodek in njih listi že britko tožijo, da bodo še šest let gospodarili in tlačili Slovane na Moravskem elementu, ki ne znajo ločiti Avstrije od Nemčije. — Konservativni volilni komitet je postavil za prvo volilno skupino veleposestva sledeče kandidate: grofa Egberta Belkredija, deželnega grofa Josipa Fürstenberga, grofa Karola Lützova, grofa Alojzija Sereniji-ja, grofa Ferdinanda Spiegela, za drugo volilno skupino se bodo pa postavili kandidati še le pri volilnem shodu v Brnu, ki bode 6. julija.

Sedanja zjednjena levica se bode neki prelevila v nemški klub in pod tem imenom se udeležila bodočih volitev v deželni zbor. Tedaj bodo vendar jedenkrat resnico povedali, da so Nemci in nič drugesa.

Rusinski listi poročajo, da hoče vlada opustiti rusinski grško-katoliški seminar na Dunaji in zelo preustrojiti rusinski seminar v Levovu.

Da se tako žalostni dogodki ne bodo vsake tri leta ponavljali kakor se letos pri volitvah, sklenil je ogerski ministerski predsednik državnemu zboru predložiti načrt zakona, da bode mandat poslancev veljal na šest let. Upa se tudi, da bodo ljudje mirnejši postali, ako se ne bodo tako pogostem ponavljale volitve.

Vnanje države.

Srbske čete so odposlane, da zasedejo mejo ob Timoku. Pri emigrantskem vodji Djoki Lazareviću, katerega so ujeli, dobili so več revolucionarnih oklicev, v katerih se narod podpihuje k ustaji. — Skupščina je v tajnej seji odobrila vse naredbe proti Bolgariji, in tudi dovolila mobilizacijo, ko bi bilo potreba. Iz več krajev je skupščini došlo več adres, da tako izvrstno podpira vladu v tem mejnem prepiru. Najbrž so bile te adrese nejezte, ali pa prihajajo od uradnikov, ki se hočejo prikupiti v višjih krogih. Sicer se pa v Nišu še vedno upa, da se bode ta prepir mirno poravnal, iz česar se da sklepati, da Srbija še ne misli takoj začeti vojne.

Angleški agent in diplomatska zastopnika Nemčije in Avstro-Ogerske pri bolgarske vladi se trudijo, pregovoriti jo, da Srbiji odjenja ter srbskim emigrantom Pašiću in drugim odkáže druge bolj od Srbije oddaljene kraje za bivanje.

Petrogradski listi kaj zdržljivo pišejo o ruskem prodiranju v Aziji, drugače pa Moskovski, ki so vsi tega mnenja, da ne sme ostati pri sedanjih zavojevanjih. „Moskovskija Vjedomosti“ zahtevajo, da naj Rusija prisvoji afgaški Turkestan, „Sovremeniya izvestija“ pa, da tudi Herat in Balkhs, ter da Rusija mora vsekako prodreti do perzijskega zaliva, ter tako si odpreti pot do oceana.

V sredo je v italijanskej zbornici odgovoril minister vnanjih zadev, Mancini na interpelacijo Camporeala o položaji v Maroku. Odgovor ministrov je jako pomenljiv, ker jasno kaže nasprotje mej Francijo in Italijo. Italija sicer ima v Maroku samo geografske interese, a ne more dopuščati, da bi se ob Sredozemskem morji osnovala kakšna obširna afrikanška država. Italijanska vlada se je pritožila v Parizu proti postopanju francoskega zastopnika pri marokanskem dvoru, a francoska vlada jej je zagotovila, da ne misli premeniti status quo v Maroku. Ravno tako se je izjavila Francija nasproti Španiji in Angliji. Toliko so pa priznali v Parizu, da želé reguliranja meje. Samo to je vprašanje, kaj da pod tem razumejo. Zato mora biti Italija pazna, da se kaj ne zgodi, kar bi škodovalo njenim interesom. Iz vsega ministrovega odgovora se je razvidelo, da Franciji nič prav ne zaupa.

Nič gotovega se še ne ve, kaj sta se sporazumeli zastran egiptovske konference Anglija in Francija. Poročila časnikov si nasprotujejo. „Daily News“ so izvedele, da angleške čete ostanejo do 1. januarja 1888. leta v Egiptu, ako se prej po mnenji Angležev egiptovska domača vlada dosti ne udrži. Tedaj pa odidejo vse angleške čete iz Egipta, ako bodo vse vlasti to želele; ako bode pa le jedna vlast želela, da še dalje ostanejo, pa ne bodo še odšle. V to je neki Francija že privolila. Konferenca se pa baje snide 5. dan julija. A če je verjeti Reuterjevemu Bureau se je proti konferenci pokazala nova ovira. Turčija neče se drugače udeležiti konference, če se ne bode pri tej razgovarjalo o vsem egiptovskem vprašanji. Anglija bi se tedaj zopet morala pogajati s Turčijo, kar bi stvar zopet utegnili zavleči.

Dopisi.

Iz Zagreba 10. junija. [Izv. dop.] Ko smo še smeli Slovenci ponosni biti na svojo narodnost, smo često citirali Koseskega besede: „Biti slovenske krvi bode Slovincu ponos!“ Zdaj, ko nam je drugi naš pesnik, Josip Stritar, v svojih Dunajskih pismih zabranil ves narodni ponos in nam je oblastno zapovedal, da smemo biti in da moramo ostati vedno le „podlaga tujčevje peti“, zdaj jašejo nemško-židovski žurnalisti Stritarjevo paradno kljuso (spravljivost in elasticiteto) ter ga hvalijo na vse pretege in povzdigujejo njegove najnovejše politične nazore v svojih glasilih tako navdušeno, da si mi, ki smo se doslej klanjali modrosti Dunajskega pesnika, ne znamo tolmačiti njegovega vedenja, in moramo misliti da zajema svoja politična modrovanja zares iz devete dežele.

Dejal je učen naš pesnik, da smatramo slovenski žurnalisti slovensko narodnost za molzno kravo, katera nam daje sladkega mleka; mi hranimo to kravo Stritarjevo, katera se imenuje slovenska narodnost, že dokaj let, ali nismo še ni kaplice mleka videli, kamo li nadojili, do zdaj je še vedno bila prisušena ta krava in zdi se mi, da bo še ostala, kakeršna je bila, vzlic Stritarjevimi besedam za vse poštene in pošteno misleče sinove našega naroda.

„Nikoli se nam ni tako dobro godilo, kakor se nam godi sedaj,“ kričijo naši opričniki, in mi jim radi verujemo, da se dobro godi nekaterim, ki

Ko sem se na zadnje odločil za nadpis „Nedeljsko pismo“, naletel sem takoj na drugo zadrego. Komu pisati to pismo? „Bon ton“ tirja, da se taka pisma pišejo kakej gospej ali vsaj nadobudnej gospici.

A jaz, ki sem tako dolgo ležal na zapečku, imam premalo znanja v krogih krasnega spola in tudi ne vem, bi li katera narodna gospa in gospica hotela čitati plodove mojega okornega peresa in moje „duševne revščine“. V tej zadregi šinila mi je bliskoma rešilna misel v glavo, da pišem ta pisma Vam, Vi kot urednik, morate je vsaj čitati, ker to je Vaša „prokleta dolžnost“ in ker nemate tacega gradiva v izobilji, Vam bodo morebiti celo dobro došla.

Tako sem srečno premagal prvi oviri. Gotov je nadpis in naslov, zdaj mi je še skrbeti za primeren uvod, kajti tudi ta je dandanes v modi. V tej zadevi pa sem bil skoro nehotoma jako srečen, kajti uvod vleče se že od začetka pa do semkaj in jaz niti še mislil nesem, o čem da bo govorilo moje prvo pismo, moj ljubljani prvenec, katerega že tako željno pričakujem, tiskanega črno na belem. Saj

veste, kako vsakdo zaljubljeno in s ponosom gleda na svojega prvorojenca in kako si z nekako samodopadljivostjo stavi vprašanje: kaj poreko ljudje? V tem tudi jaz nesem boljši od drugih, tudi jaz sem mej Slovenci rojen, in da ne bode treba nobene popravke, kar tu povem, mej kranjskimi Slovenci, na to sem tudi ponosen, kajti kranjski Slovenci imajo „molzno kravo“ in „utrjeno narodnost“, naj jo pa še drugi pokažejo, če jo morejo.

Res je, da ta „molzna krava“ zlobno brca, a dandanes, ko je živinoreja „sport“, možno je neki celo s kravami napraviti pravo — konjsko — dirko. Kdor zna, pa zna, kdor ne zna, naj se pa nauči. V prid bode njemu in njegovim potomcem v deveto koleno.

Pri teh skokih v stran pa sam skoro pozabil predmeta, s katerim bi se mi bilo baviti, zbok predolgega uvoda pa mi menda tudi ne ostaje veliko več prostora. V kratkem naj tedaj povem, kako bi jaz razvrstil in klasifikoval listkarje slovenske. Ima jih lepo število, toliko skoro, kolikor ima Mekinj-

ska graščina pri kamuiku oken, o katerej se govori, da jih ima toliko, kolikor je v letu dni. Po nagnenji in politični barvi ločijo se v elastične in take, ki bi je radi posnemali in v radikalne, ki pa nikakor neso tako radikalni, kakor bi je nekateri radi razkričali.

Če si ogledamo druge lastnosti uvidimo takoj, da je duhovitih prav malo, občutljivih veliko, samodopadljivih pa 120 odstotkov, slednjim prištevam se tudi jaz, sicer bi ne bil napisal tega nedeljskega lista. Po narodnost ločijo se v kranjske (teh je hvala Bogu še malo število) in druge Slovence, po veroizpovedanji pa so vsi rimo-katoliki, žida še ni mej njimi, akoravno bi se časih moglo vprašati: „Nix zu handlen? Nix zu handlen?“ Gledé starosti pa je vsacemu najljubše, če se ga za leta ne vpraša, ker si misli: dokler veljam za mladega, sem še vedno nadobuden, nadpoln, ko me pa proglasé da sem star: adijo glorijs!, potem spadam takoj na slovenski leposloven „tandelmarkt“.

Zaradi zadnje opazke pa nemojte misliti, da

smejo iz naše krave dobivati mastnega mleka, katero prodavajo na Kranjskem za dober denar, a so slepi in ne vidijo, kako predstavljajo Nemci mejnike svoje narodnosti na slovenskem Štajerskem, in kako dosledno gradijo svoj nemški most do Adrije preko glav naših zadovoljstev.

Siromašna naša narodnost, ki si le krava v očeh nekaterih slovenskih sinov, ki te sami molzejo, pri tem pa govorijo, da te molzejo drugi!

„Reci mu, da ti ne reče!“ slove hrvatska prislovica, pa če najnovejši dnevnik govori, da molzemo mi kravo, katera se imenuje slovenska narodnost, se je držal gornje prislovice, ko je izustil nesmotreno toli nepremišljene besede.

Vsa ta komedija bi bila smešna, ko ne bi toliko in le preveč škodovala našim narodnim prizadevanjem. — In pa nauk, da se ne smemo in ne moremo ponašati s slovensko narodnostjo!

Kaj pa hočemo brez narodnega ponosa? Glejte Magjare, kako visoko so se popeli, in vse svoje uspehe imajo zahvaliti jedino le narodnemu magjarskemu ponosu, katerega iztičejo povsod in ob vsakej priložnosti, če je treba ali če ni treba. Hrvatje na pr. živijo v čisto drugih in ugodnejših odtajih napram Magjarom, nego živimo Slovenci napram našim sosedom, pa nismo še slišali niti najhujega magjarona reči, da morajo Hrvati zadovoljni biti s tem, kar so dosegli, a še manj, da ne smejo se ponašati s hrvatskim imenom. Starčević in njegova stranka perhorecira celo slovansko ime, ker je toli ponosen s hrvatstvom, in mi, le mi bi morali po nazorih Stritarjevih biti griji od ciganov in bi morali sramovati se svoje narodnosti in zaničevati rodno mater!

Z Gorenjskega 11. junija. [Izv. dop.]

Naš Triglav zaviti je v goste megle, mrzel veter dež, sploh slabo vreme že dlje časa človeka sili čuvati sobico. Danes jelo se je malo vedriti, veselega srca odločim izleteti na visoke gore, tam ker veje čisti nepokvarjeni zrak, da za malo časa pozabim gorjé, ki tare milo našo domovino. Namenil sem par dni izostati in grem k sosedu, da si nakupim malo hrane. Prijatelj mi urno ustreže, zavije komadič sira in salami v papir in me pozdravi, želeč mi veselo zabavo.

Ko se vrnem proti domu, odviše se po naključni papir in namenjen bolj zaviti južnico, berem „Papier Rente 61.15“. Čudno si mislim, danes se vendar plačuje ta papir po 80 gold., ogledam si dobro zavitek in vidim, da imam pred očmi „Merkurjev borsni listič decembra meseca leta 1878.“

Zamišljen v številke, sreča me premožni kmet naše doline, s srčnim pozdravom me nagovori: oprostitute gospod, vi se razumete na „cajtenge“, prosim Vas, povejte mi vendar, kaj pa pomeni protest, katerega so te dni poslali v Ljubljano na „šparkaso“. V našem kraju imamo dosti denarja tam shranjenega in jelo me je skrbeti, da ne bi bilo kaj napačnega, saj veste, kako težko se dandanes kak krajcar zasluži in še težje prihrani, povejte mi vendar, kaj pa je na tem.

Poučim ga prijazno, da se ni treba ničesar bati, da je ta zavod še vedno jeden prvih te vrste, pristavim pa vendar le, da mora in da bode izginilo zaupanje, katero sploh uživa, ako bodo gospodje, kateremu je izročeno nadzorstvo shranjenega denarja,

govorim, rekše: pišem „pro domo“. Nesem še star še manj sivolas, a desegel sem, kakor se navadno pravi, „kanonično starost“, pri kateri začena modrost in pravi razum, tako se vsaj zatruje. Ta kanonična starost prikrala se je, ne da bi bil čutil in sam ne vem, ali bi se je radoval, ali pa togoval.

Tako sem mimogrede obrisal svoje dobre lastnosti in svoje hibe. Elastičen nesem, vsaj v politiki ne; radikalen, kar je prav; občutljiv, kadar koli se vrže moj listek v koš; duhovit, kolikor je v našem gorovji mogoče, samodopadljiv na 120 %, molzna krava bi mi bila tudi po volji, ko bi ne vedel, da je v Vašem hlevu ni. Sicer sem pa po prepričanju antisemit, kozé so mi cepljene — smem tedaj tudi prositi za štipendijo, ko bi se kdaj katera za slovenske listkarje razpisala, česar pa ni upati — prepričanja pa tacega, da le to koristi našemu narodu, kar je istinito, kar je na pravnej, naravnej in pravnej podlagi.

Ako so Vam, gospod urednik, te moje lastnosti in moja samodopadljivost — dobrih 120 % — po godu, bodem toli sloboden, da grešim v kratkem zopet na Vašo potrpnost. Da ste mi dotle zdravi. Alfa.

tako strankarsko in tako neprevidno postopali, kakor so to storili z zadnjim sklepom za ustanovitev prav nepotrebne nemške šole itd.

Kmet zmaje z glavo in odide, njegovo vprašanje pa in vražji Merkurjev listič napotila sta me, prišedši domov, da vzamem v roke zadnjo bilanco kranjske hranilnice, primerjam pa prej Merkurjev listič 1878 z današnjimi kurzi računaje:

1878 2. decembra papirna renta gld. 61.15
" " " renta v srebru gld. 62.35
" " " renta v zlatu gld. 71.90
" " " komun. srečke Bečke gld. 90.60
1883. junija gld. 80.50,
" " " 81.35,
" " " 96.—,
" " " 128.—,

to je 35 % razločka na bolje od leta 1878 do leta 1884 — trebalo je šest celih let, da se je korak za korakom zboljšala vrednost teh papirjev za toliko. Vender skušnaja nas uči, da nema stanovitosti na svetu. Kdor visoko leti, lahko prav nizko pade in hitrejšje gre navzdol, kot navzgor, nesreča ne spi, orješ, seješ, trudiš se skoz celo leto, navdaja te vesela nada obile žetve — pride huda ura — vse je uničeno na hip.

To velja povsod, če je trebalo šest let, da se je dvignila vrednost papirjev za toliko %, zadostuje v nesrečnem slučaju kratek čas, da smo tam, kjer smo bili leta 1878.

Danes milijonar, jutri berač, na to nas spominja doba nesrečnega kraha. Bati se ni v bližnji bodočnosti tako pogubonosnih viharjev, vender nemogoči neso, in previden gospodar, ko v obilosti zajema sreče darove, nikdar pozabiti ne sme slabih časov.

Tako premišljuje pregledavam bilanco kranjske hranilnice in najdem zabeleženo koncem l. 1883: skupnega premoženja . . . 18,769.501 gld. 94 kr. tega premoženja je udeleženi 37.216 udeležnikov v znesku . . . 16,749 300 " 24 " račun obrestij, račun penzije, račun specialne reserve, itd. . . . 456.178 " 31 " račun dobička in izgube za leto 1883 . . . 141.012 " 01 " in rezervni zaklad ali kakor ga imenuje vodstvo tudi lastnina hranilnice . . . 1,423.011 " 38 "

Ta rezervni zaklad brez specialnega rezervnega fonda (za kursne difference) in brez dobička za leto 1883 iznaša leta 1883 7^{68/100} % vsega premoženja (18,769.501 gld. 94 kr.). L. 1850 pa je bilo 1,138.749 gld. 21 kr. upr. premoženja, 113.191 gl. 44 kr. rezervnega fonda = 9.94 %, l. 1863 pa je bilo 4,115.230 gold. 51 kr. upravnega premoženja, 431.196 gold. 20 kr. rezervnega fonda = 10.48 %.

Naloženo je pa danes premoženje večjim delom:

v hipotekah na Kranjskem 3,709.166 gld. 90 kr.
v hipotekah na Štajerskem 2,201.862 gld. 52 kr., v hipotekah na Primorskem 1,922.210 gld., v hipotekah na Nižavstrijskem 1,958.500 gld. . . . 6,082.572 " 52 " v obligacijah . . . 6,375.025 " 92 " realnino poslopije cenjeno na 300.000 " — " naloženega v raznih denarnih zavodih . . . 1,053.528 " — " v menicah . . . 325.300 " — " kar še ostaja, obstoji v novcih in drugem inventaru hranilnice.

Pogoji, katere stavlja hranilnica za hipotekarna posojila na Kranjskem, so jako strogi in lahko bi se osobito na Kranjskem olajšali in to brez nevarnosti, da ne bi trebalo domačinom pri tujih denarnih zavodih iskati pomoči. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Premembe volilnega reda kranjskega,) kakor jih je bil deželni zbor sklenil, zadobile so Najvišje potrdilo.

— (Vladika Strossmayer) podaril je Goriški Čitalnici in ondodnemu bralnemu društvu po 100 gold.

— (C. kr. kmetijsko društvo v Gorici) priredi koncem septembra t. l. deželno razstavo govede z darili iz društvenih zalogov. Darila obstoje v svetinjah, denarji in častnem priznanji.

— (Postojnska jama) bode odslej v polnem času (od 1. maja do 1. oktobra) možno vsak dan ob 10^{1/2} uri dopoldne videti električno razsvetljeno. Ustopnina za osobo 2 gld. 50 kr. Pristopna pa je sploh skozi vse leto po gotovem tarifu ali električno, ali pa s svečami razsvetljena. Oskrbništvu jame gre za ta velik napredek vse priznanje.

— (Pretep) s krvavim izidom bil je včeraj na Poljanah. Potepuh Fr. Medija udaril je pri tem nekega Suhadolnika po glavi, da so slednjega težko ranjenega prenesli v bolnico, Medijo pa deli pod ključ.

— („Slovenski jez“) v Brdih napravi v 22. dan t. m. v Biljani poučno predavanje v prospek kmetijstvu. Govoril bo odborik g. Anton Jakonič, posestnik v Šlovrenci.

— (Za trak zastavi) „bralnemu in podpornemu društvu v Gorici“ darovale so domoljubne dame do sedaj vsega vkupe 108 gld.

— (Pesni.) Pod tem naslovom naznanja „Soča“, da v kratkem izide v Hilarijanski tiskarni v Gorici prvi zvezek Vinka Gregoriča Podkraškogorskega pesnij. Knjiga bode ob sezala 60—70 pesnij, blizu 100 strani. Izvod bode stal 30—40 kr. Naročila naj se pošiljajo skladatelju v Prvačino ali pa Juštu Vugi, odpravniku „Soče“ v Rabatišči št. 20.

— („Hrvatski Sokol“) napravil je poseben oddelek za telovadbo deklic.

— (Tršno uš) zasledili so že tudi v Fruškogorji. Tedaj je okužen že tudi vinorodni Srem, kamor se je ta mrčes zaplodel s kupljenimi trtami iz Ogerske.

— (Razpisana je služba) družega učitelja na dvorazrednici v Srednji vasi v Bohinji. Plača 400 gld., stanovanje in letna nagrada 20 gld. Prošnje do 20. julija t. l. na okrajni šolski svet v Radovljici.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 14. junija. Do 10^{1/2} ure dopoldne voljenih je 107 liberalcev, 29 zmernih opozicijonalcev, 20 nezavisnih, 7 protisemitov, 2 narodna, 4 brez stranke. — Liberalci pridobili so od zmerne opozicije in od nezavisnih po 7 sedežev, izgubili pa dvanajst. Protisemiti pridobili so štiri mandate.

Peterburg 13. junija. Kakor se iz Taškenta poroča najetih je v okraji Samarkandskem 5800 ljudi, da pokončujejo kobilice.

Tuji:

dne 13. junija.

Pri Slona: Jošt iz Zagreba. — Edelmann iz Maribora. — Muhvič iz Plešna. — pl. Latinovics iz Rateč. — Detela iz Zagorja.

Pri Maliet: Naglas z Dunaja. — Neubauer iz Budimpešte. — Baumgartner z Dunaja. — Prandstetter iz Gradca. — Glaser z Dunaja. — pl. Garzaroli iz Senožeč. — Blaška z Dunaja. — Berg iz Kočevja. — Rom iz Sevnice pri Kočevju.

Pri južnem kolodvoru: Petermann z Dunaja. — Stelzel iz Dolenjskega.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. junija	7. zjutraj	739.42 mm.	+14.8°C	sl. svz.	obl.	18.00 mm.
	2. pop.	738.30 mm.	+19.8°C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	738.40 mm.	+15.4°C	sl. szh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura +16.7°, za 1.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna ren a	80 gld. 45	kr.
Srebrna renta	81 " 30	"
Zlata ren	102 " 25	"
5% marcna renta	95 " 80	"
Akcije narodne banke	857 " —	"
Kreditne akcije	310 " 40	"
London	121 " 80	"
Srebro	— " —	"
Napol.	9 " 66	"
C. kr. cekini	5 " 75	"
Nemške marke	59 " 50	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124	" 75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169	" —
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102 " 05	"
Ogrska zlata renta 6%	122 " 65	"
" " " 4%	91 " 80	"
" " " 5%	88 " 70	"
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104 " 50	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115	" 50
Pror. oblig. 4 1/2% zlati zast. listi	122 " 25	"
Pror. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107 " 60	"
Pror. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " 25	"
Kreditne srečke	100 gld. 175	" 75
Rudolfove srečke	10 " 19	" —
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 110	" 75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219 " 75	"

Zahvala.
Za mnogobrojne dokaze sočutja mej boleznijo in smrtjo preljubljenega našega očeta
Štefana Šubic-a,
kiparja, slikarja in hišnega posestnika,
izreka najsrčnejšo zahvalo
(391) **žalujoča rodbina.**
V Poljanah, v 11. dan junija 1884.

Družina treh oseb (376—3)
išče stanovanja
(2 ali 3 sobe) za jesenski termin. — Naznanila s pogoji pod „T. T.“ na upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Dolenjsko vino
se toči liter po 36 kr., 32 kr. in 28 kr.
Dober vinski jesih
liter po 18 kr. (387—2)
Vsak dan se dobi suho svinjsko meso,
porcija po 10 in 20 kr.
Ljubljana, Stari trg št. 34.

JOSIP RAUNICHAR,
v Ljubljani, Zidovske ulice št. 6,
priporoča svojo bogato zalogo (178—13)
čevljev
za gospode, dame in otroke,
dobro in elegantno izdelane, po najnižji ceni.

Puške!
Priporočam prav izvrstne puške vsacega sistema: izdelujem nove ter tudi prevzamem vsa popravila po prav nizki ceni. — Za dobro delo sem porok.
Cenike pošiljam na svoje stroške.
Anton Sodja,
puškar,
(392—1) v Borovljah (Ferlach), Kärnten.

Nove Matjes slanike (385—1)
najboljše, v sodčkih po 5 kilo za gld. 2.50 in gld. 3,
vožnine prosto, vendar izvzemši carino priporoča
Carl Fr. Burghardt, Hamburg.

ADOLF EBERL,
stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec
slikanih napisov. Lakirnik.
Lastna fabrikacija
oljnatih barv, lakov in firnežev.
Prodaja na debelo in drobno.
Ljubljana, (301—7)
Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.
Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Takoj delujoče. Uspeh zjamčen.
Neizogibljivo!
Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči
ROBORANTUM
(brado ustvarjajoče sredstvo)
brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plesah, izpatih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zjamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.
J. Grolich v Brnu.
V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v Trstu **Peter Slovic**, via Sanitá 13; v Gorici lekar **C. Cristoffoletti**; v Reki lekar **C. Šilhavy**; v Celju **Fd. Pellé**; v Mariboru **J. Martini**; v Rovinju lekar **G. Tromba**.
Tam se tudi dobi:
Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.
Ni sleparija! (333—5)

Od sveže napolnitve 1884. leta došla.
Radenska slatina (štajerski Vichy).
Ta slatina je mej mnogimi kislimi vodami neporekljivo jedna najvažnejših, znabiti celo najboljša iz vseh. Nema samo jako mnogo ogljenčeve kisline v sebi (ter je zaradi svojega prijetnega kiselnatega okusa priljubljena in mnogo zahtevana luxus pijača), nego se nahajajo v njej tudi najizvrstnejše snovi slatinske, posebne alkalije, v veliko večji meri, kakor pa se dobé pri večini drugih mineralnih vod.
Z ozirom na obilnost njenih stalnih in izhlapljivih osnovnih del more se jej samo Bilin staviti v spored, pa tudi ta „kralj vseh natronovih kislic“ ne dosega njene mineralne vsebine. Zbog svojega lithiona je ta slatina celo specialiteta, ali drugače rečeno: mineralni vrelec, kateremu ni para. Izredne je uspešnosti pri boleznih v mehurju, kamnu, B ightijevem spridenji obistij, pri želodnem in črevesnem kataru, zlatenici, zagnjetenemu drobu, naduhi, sušici, pri otečenih bezgalkah, krofa, trganji in protinu.
Ker je ogljenčeva kislina njena glavna snov in topilo ostalih, priporoča se tudi kot hladilni pitek s svojim prijetno kiselnastim okusom in obilnimi penami in z lastnostjo, da obdrži svoje pline, tako da ima, če prav se razpošilja v steklenicah, se pretresa in dolgo časa hrani, več takih izhlapljivih snovi v sebi, ko druge mineralne vode. Celo otroci jo radi pijejo, bodisi samo ali pa z mlekom primečano. Z vinom ali pa s citronovim sokom in sladkorom pomešana daje zelo prijetno, jako penečo se pijačo, katerej pravijo „mineralni šampanjec“.
Radenska slatina ostane celo na dolgem potovanji po morji in po večletnej shrambi popolnem dobra in pitna.
Glavna zaloga za vso Kranjsko
je pri
Ferdinandu Plautz-u,
trgovcu v Ljubljani na Starem trgu.
Nadalje imajo še zaloge: V Rudolfovem **Adolf Pauser**, v Ribnici **Ivan Lušin**, v Žužemperku **Dom. Dereani**, v Litiji **Ivan Wakonigg**, na Vrhniki **G. Golob & C.**, v Postojni **A. Lavrenčič**, v Škoflji **Loki Ivan Nep. Plautz sen.**, v Zagorju **Andrej Mihelčič**, v Višnji Gori **Anton Stepec**, v Kranju **A. Omersa**, v Trzinu **F. Omersa**, v Vipavi **A. Ditrich**, v Kočevju **Edvard Hofman**, v Toplicah zdravišni in kopalni zavod. (260—4)

„SLAVIJA“,
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
VABILO
k izrednemu občnemu zboru,
ki se boe vršil
dné 29. junija 1884 ob 9. uri dopoldne
v hiši banke „Slavije“ na Senovažnem predmestju št. 978-II.
PROGRAM:
1. Predlogi upravnega svetovništva glede premembe pravil.
Izpisek iz pravil:
§. 31. III. Pri občnem zboru udeleževati se, voliti in voljeni biti, so opravičeni:
a) ustanovniki;
b) tisti članovi banke, ki imajo v enem oddelku I, II. in III. najmanj 1000 gld. ali temu kapitalu jednake vrednosti dohodek, ali v enem drugih oddelkov najmanj 10.000 gld. za najmanj celo leto zavarovanih. Potem pristoji skupno eden glas tistim bankinim članovom, ki stanujejo v isti občini in so uže celo leto članovi banke, a se morejo posamezno v oddelku IV. ali V. skazati samo z zavarovanimi kapitali manjšimi od 10.000 gld. — ako so v oddelku IV. in V. v isti občini vkup najmanj za 20.000 gld. zavarovani. Ta glas more le tisti član porabiti, ki je bil k temu pooblaščen z večino glasov;
c) vsak zavarovanec, kateremu daje zavarovanje to pravico (lit. b).
Vendar pa članovi in družabniki, ki so po pogodbi kot uradniki ali sluge banke stalno plačani, nemajo pravice voliti ali voljeni biti.
Isto tako isti ne smejo kot pooblaščenec, niti voliti niti voljeni biti.
IV. Vsakdo ima v občnem zboru samo po jeden glas. Namestništvo se razen slučajev, navedenih v §§. 26 in 28 spl. prav. le na tak način dovoljuje, da mora namestni član, kateremu poleg §. 31 III. b) spl. prav. ne pristoji pravica udeležiti se občnega zbora v ta namen, da prejme legitimacijski list, pokazati, katero mora biti ne le od člana, ampak tudi od pooblaščenca lastno-ročno podpisano in izgotovljeno na tistih tiskovini, katero v ta namen pošlje pooblaščenec na zahtevanje njegovo ravateljstvo. Pooblastilo izroči ravateljstvo potem, ko ga je pregledalo in podpisalo, pooblaščenec.
V. Kdor se hoče udeležiti občnega zbora, imato najkasneje osmi dan pred občnim zborom*) objaviti ravateljstvu, katero mu izroči legitimacijski list in program občnega zbora.
V Pragi, v 9. dan junija 1884.
Upravilno svetovništvo
„SLAVIJE“, vzajemno zavarovalne banke v Pragi.
*) T. j. do 21. junija 1884 (od 8.—12. ure dopoldne). Ravateljstvo izdaje poleg legitimacijskih listov tudi predloge upravnega svetovništva glede premembe pravil. (390)

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi Jork naravnost.
Veliki prvovrstedni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.
V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.
Parnik „East Anglia“, 3400 ton, 5. julija.
Parnik „Germania“, 4200 „ 20.
Potnina: Kajuta 200 gld. Vmesni krov 60 gld.
Za vožnjo ljudij se je obrniti na **J. Terkuile**, generalnega pasažnega agenta, Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale v Trstu; za vožnjo blaga pa na **Schenker & Comp.**, Zelinkagasse, Wien. (372—2)

FRANZ „prijeten in priročen lek za sčiščenje.“
JOSEF Prof. VALENTA, Ljubljana.
BITTER „ne prouzroča nobenih težav.“
QUELLE Prof. pl. BAMBERGER, Dunaj.
„je uspešnejše, kakor druge grenčice.“
Prof. LEIDESDORF, Dunaj.
Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.
Zaloge povsod. (136—9) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

Glavna zaloga
naravnih rudninskih vod in studenc:
Adelaidin studenec, Bilinska kislava voda, Carinthia-studenec, Emski Viktorija-studenec, Emski hrenček, Franc Josipov grenki vir, Friedrichshallna grenka voda, Gleichenbergski Konstantinov vir, Sv. Ivana vir, Emin vir, Klausenski jekleni vir, Giesshüblerska kislava voda, Hallska jedna voda, Hunyadi-jeva grenka voda, Karlsbadska mlinšica, Gradska voda in vrelec, Marienbadska križna voda, Prebavška kislava voda, Kron-dorfska kislava voda, Bilinska in Sidschübska grenka voda, Rodanjska kislava voda, Rakoczy grenka voda, Rogatska kislava voda, Rimski studenec, Ofenski Viktorija-studenec, Selters voda, Sv. Lovrenca jeklena kislava, Karlsbadska vrelna sol, Marienbadska in Hallska jedna sol, Emske pastile, Bilinske pastile itd.
Že 26 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sanitetnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed naročnikov izvirne fakture na razpolaganje, da se vsakdo lahko preveri, da so sklenice napolnene s pravimi frišnimi imenovanimi vodami. S spoštovanjem
Peter Lassnik v Ljubljani. (317—6)
(Popise o vodah in brošure zastonj.)
Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.